

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada XXVII. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

534 HEBDOMADA XXVII.
DOMIN. XXVII. POST. PENT.

Ex lumine quisq; suo judicabitur.

1. **E**go lux in mundum veni, ut omnis, qui credit in me, in tenebris non maneat. Ioan. 12. Sedemus in tenebris intellectus obfuscati, & in umbra mortis, quam nostrae faciunt concupiscentiae. Offert se lux, & invitat nos. *Qui sequitur me, non ambulat in tenebris.* Ioan. 8. Sed amamus magis tenebras. Unde? Quia lux haec non est otiosa, fides non sufficit mortua, sed operativa esse debet. Piger lucem semper se moventem, Christi virtutes sequi. Et semper ita. Adeptam corporis lucem ut recuperes, quid non ageres? tam parvi est tibi lux animae?

2. *Qui spernit me, & non accipit verba mea, habet, qui iudicat eum. Sermo, quem locutus sum, ille iudicabit eum in novissimo.* Ibid. Abgit, inquis, ut spernam Christum: immane hoc scelus est. At non accipis verba eius per inspirationes & lumina, per regulas, per Superiores tibi dicta. Atqui hoc ipsum est Christum spernere. *Hæc te iudicabunt in novissimo.* Dicetur enim: hoc lumen oppresfisti, hanc admonitionem sprevisisti, hanc regulam proculcâsti. Vide ergo, ne, qui spernis, spernaris.

3. *Ego ex meipso nõ sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid loquar.*

loquar. Ib. Quàm felix in illa hora futurus es, si dicere possis: Ex me ipso nihil locutus sum, nihil egi, sed omnia ex mandato Dei, vel Superiorum. Sed hoc fortè magis voves, quàm præstes. Nihil agis ad invitationem sensûs? Nihil agis ex passione? Hocne est agere & loqui ex mandato Patris? Noli te supremo illo solatio privare, quod nemo tibi alius dare, aut tollere potest, quàm tu ipse.

F E R I A II.

De Ficu maledicta.

1. **M**anè revertens in civitatem, esurit. Et videns ficu arborem unam secus viam, venit ad eam, & nihil invenit in ea, nisi folia tantum. Matth. 21. In hac ficu te considera. Esurit Dominus fructus operum tuorum; quos, si ingenuus es, hoc ipso titulo reddere debes, quia ille esurit. Venit ad te per tot gratias, quas ad benè operandum impertit. Veniet per particulare iudicium in morte. Age, quos fructus protulisti? Nihil invenit, quod sapiat. Qua delusisti homines simulatione, & externâ virtutis facie, fu erunt folia tantum. Velleſne in illo iudicio ita fructuum vacuum inveniri?

2. Et ait illi: Nunquã ex te fructus n ascatur in sempiternũ. Et quare? quia tantum folia habet. Sed tamen nondum erat tempus fructuum, ait Marc. 11. Mystica est significa-

tio. Si ab arbore extra fructuum tempus fructum requirit, quanto certius requireret à te in tempore reddendæ frugis. Et adhuc tempus negligis? Occasiones præteris? gratias dissipas; Et solis contentus foliis simulas fraudulenter virtutem? Non times illud: *Maledictus qui facit opus Dei fraudulenter.* Jer. 48.

3. *Et arefacta est continuo ficulnea.* Ibid. substracto scilicet succo, quo aleretur. Hæc est eorum poena, qui gratiis non respondent. Succus, quo alantur in fructus bonorum operum, sunt auxilia gratiæ; hæc merito subtrahuntur iis, qui non utuntur. Hi exsiccantur. Deserti à gratia, sine qua certum est non posse à nobis ullum opus meritorium fieri. Unde qui noluerunt cum potuerant; non poterunt cum volent. Non satis hoc est, ut ad correspondendum gratiis te moveat?

FERIA III

Parabola Vineæ elocata.

1. **H**omo erat paterfamilias, Deus, qui plantavit vineam. Matt. 21. animam tuam, & septem circumdedit ei, mandatorum, ac regularum; & fodit in ea torcular Sacramentorum, ex quibus gratia fluit: & edificavit turrim, sive providentiæ suæ, sive Angelicæ protectionis, sive superiorum vigilantie, & locavit eam agricolis, tibi. Plantavit ergo te, qui creavit te, in spem fructus, ut Dominum Deum tuum laudes, & reve rearis, eiq; servias.

At quem fructum dedisti? forte labruscas, & uvas fellis. Quoties dissipasti sepem? quoties *ferus aper*, seu depravatus affectus *depastus* est vineam? quæ reverentia tua in Sacramenta sanguinis Christi? Quis respectus, & cura vigilantia divinae, Angelicæ, superiorum? Et tamen non tibi donata est hæc vinea: sed locata. Exigitur à te fructus; quid respondebis?

3. *Cum tempus fructuum appropinquasset, misit servos suos ad agricolas, ut acciperent fructus ejus.* lb. Quid fecerit Deus tibi, quid tu illi, exprimitur. Quoties *misit ille servos suos*, concionatores, superiores, internas inspirationes, monentes ut fructum dares. At tu, sicut *Agricola apprehensus servis alium ceciderunt, alium occiderunt, alium lapidaverunt*; ita gratias in vanum accepisti, quibus noluisti cooperari, inspirationes extinxisti, admonitiones sprevisti. O bonitas Dei! o tua ingratitude!

3. *Iterum misit alios servos, plures prioribus, & fecerunt illis similiter;* lb. & quidem tertia vice. Habes perfectæ obedientiaë typum. S. Greg. *Cum compertum haberent alios servos crudeliter casos, cum tamen mittuntur, nec dubitant, nec orationes excusant, sed imparata sine discussione persciant.* Nonne parem à te obedientiam status tuus exigit? Lege reg. 3 1 Summarii.

Estne talis tua obedientia?

Unici filii trucidatio.

1. **N**OVISSIMÈ autem misit ad eos filium suum, dicens : Verebuntur filium meum, Matth. 2 F. Post tot contemptas gratias poterat te Deus plectere. Sed usus misericordie, misit adhuc filium suum in viscera tua sub speciebus Eucharisticis, ut ejus te charitas accenderet, humiliatio deprimeret, crux & passio ad mortificationis fructum dandum induceret. Debebas vereri filium Dei; ejus doctrinam & exempla amplecti. Sed quam longè tu ab ejus via abiisti?

2. *Agricola autem videntes filium, dixerunt intra se: Hic est haeres: venite occidamus eum.* lb. Quàm parum reveriti sunt filium! Neque tu magis, quinon est veritus peccare. *Ejecisti eum extra vineam, ubi locum dedisti peccato. Occidisti eum in teipso, & sanguinem ejus indignè proculcasti. Tu non es reveritus filium Dei? reverebitur eum Pater, cum ad judicandum venerit, & filii vulnera contra te perorabunt.*

3. *Cùm ergo venerit Dominus vinea, quid faciet agricolis illis? Ajunt illi: malos malè perdet.* lb. Quid aliud expectare poteras ex tã indigna filii Dei tracratione? Sed misertus est tui Deus Ne malè te perderet, eo te loci constituit, ubi te bene perdas, per assiduam mor-

tificatio
tibi fren
excutis

1. **R**E
sa
re. Ma
um h
Evang
cum m
turum
ergò s
cerent
qua p
tu ne
Quon
creati
Adve
2.
illos.
vos. u
statio
servi
vii o
gner
men
Et q
enim

tificationem. Hoc verò quàm necessarium est tibi frenum, ne relabaris? sed quàm facilè illud excutis, & declinas?

F E R I A V.

Nuptiæ filii Regis.

1. *R*ex fecit nuptias filio suo, & misit servos suos vocare invitatos, & nolebant venire. Matth. 22. Pater æternus desponsavit filium humanæ naturæ. Instruxit convivium Evangelicæ doctrinæ, & perfectionis. Ad hoc cum multis etiam te invitavit. Addixisti te venturum per susceptionem religiosi status. Misit ergò servos suos inspirationes sanctas, quæ dicerent ibi: Prandium meum paravi: occasio, qua perfectioni studeas, in promptu est. Sed tu neglexisti; abiisti in villam pravorum affectuum, ivisti ad negotiationem solationum à creaturis; spreveristi invitantes inspirationes. Advertis indignitatem?

2. *R*ex autem iratus perdidit homicidas illos. Ib. Cur non misit alios, atque alios servos, ut superior Paterfamilias ad vineam? Cur statim iratus est, & perdidit illos? quia illic servi debitum exigebant, hic gratiam convivii offerebant. Apud Deum autem, ut insignemajestatis est, conferre gratias, ita crimen est læsæ majestatis contemptus gratiæ. Et quod tu gratias ejus contempsisti? Idem enim est contemnere, ac nolle cooperari.

Ergò

Ergò perdi meruisti. Misericordiæ Dei debes, quòd ad te adhuc alios seruos mittat, alias, atque alias inspirationes, ac lumina. Vide ut humanius excipias.

3 *Nuptia quidem parata sunt; sed qui invitati erant, non fuerunt digni. Ite ergo ad exitus viarum, & quoscunque inueneritis, uocate ad nuptias.* lb. Detrectasti hætenus convivium Evangelicæ perfectionis, seu tædio veniendi, seu difficultate te à terrenis abstrahendi. Indignè te egisse agnoscis. Pone ergò te ad exitus viarum tuarum, dico ad exitum vitæ. Consule mortem, quid suadeat? an eundem ad hoc convivium perfectionis? an negligendum? Accipe consilium. Quod tunc egisse desiderabis, nunc age. Serum tunc est desiderium.

F E R I A VI.

De homine non vestito veste nuptiali.

1. *Intrauit autem Rex, ut videret discumbentes, & vidit ibi hominẽ non vestitum veste nuptiali.* matth. 22. Per vestem nuptialem intellige vitã, & mores statui conformes. Expède an tui sint tales. *Et ait illi, cù indignatione: Amice, per ironiã, quomodo huc intraisti non habens vestem nuptialem?* Non satis est apparere te religiosum; esse oportet moribus, & vita. Si Deus hoc momento ad examinandum

dum

dum te particulari iudicio evocaret, qualem putas inveniret? *At illi obmutuit.* Apud Deum nullam poteris excusationem prætexere: confusus obmutesces. At nunc dum tempus habes, loquere deprecando, & vestem, quæ Domino placet, para.

2. *Tunc dixit Rex ministris: Ligatis manibus, & pedibus ejus, mittite eum in tenebras exteriores.* Ibid. Expellitur, ait Ambr. serm. 3. de Nativ. quia cum peccator esset, sanctitatis sibi meritum vendicabat. Non facile tolerat Deus in religione eum, qui mores, & vitam religioni non conformat. Certè quod timeas, habes; si tua vita est alia. Etsi te latere in multitudine posse credas, Deus manifestabit abscondita. Etsi non ejiciaris à religione, ejiciaris à faciè Dei, qui est lux vera, in tenebras & cœcitatem mentis. Ligabuntur tibi manus, & pedes, ne opereris bene, laqueis tuarum affectionum. Hic enim plerumq; stringitur, qui nimis laxus est.

3. *Multi sunt vocati, pauci verò electi.* Ibid. Hoc est, quod te in timore tenere debet, & curam vocationis ingenerare, ut ei studeas satisfacere. Non idè electus es, quia vocatus; vocari non est tuum, sed Dei gratia, etiam sine prævia tua dispositione. At ut eligaris ad gloriam, de tuo conferre debes. Sequere consilium Apostoli: *Satagite, ut*

H b

por

per bona opera certam vestram vocationem
& electionem faciatis. 2. Petr. 1.

S A B B A T H O.

Quæstio de tributo Cæsari pen-
dendo.

1. **M**agister, scimus quia veraces, & viam Dei in veritate doces, & non est tibi cura de aliquo: non enim respicis personam hominum Matt. 23. Verissima hæc Christi laus est, Utinam & tu citra adulationem hanc merereris, qui te Christum sequi profiteris Esne verax tibi ipsi. non mentiris tibi bonum malum, & malum bonum. Te nesne *viam Dei* viam mandatorum & regularum an vadis post vestigia sodalium & passionum tuarum? Non est tibi cura de aliquo extra Deum? non de teipso? Non respicis personam hominum? non huic adularis? illi te affricas? illum particulari amore amplecteris? Quam procul abes à laude magistri tui malus discipulus!

2. *Quid tibi videtur? licet censum dare Cæsari an no?* Ibid. Quæstio in verbis non mala: sed latet in animis nequitia. Erat enim proponentium *consilium*, ut eum caperent in sermone. Ideò eos increpat: *Quid me tentatis hypocritæ*: ostendens, quàm sibi displiceat dolus. Petit videre numisma: Exhibetur. Ait illis:

illis : Cujus est imago hac & superscriptio?
 Cujus es tu imago? Dei. Sed quàm defor-
 mis! Tu eam fecisti imaginem terreni ho-
 minis. Tempus est, ut sicut portasti imaginem
 terreni hominis, ita portes & imaginem cœ-
 lestis. 1 Cor. 15. Reforma te ipsum, donec for-
 metur Christus in te. Gal. 4. & dicere possis:
 Vivo ego, jam non ego, vivit verò in me
 Christus. Gal. 2.

3. Reddite ergo quæ sunt Cesaris, Cesari;
 & quæ sunt Dei, Deo. Ibid. Cuiq; suum red-
 dendum Dei es, quantus quantus es: cor-
 pus, anima, sensus, potentiæ omnes. Red-
 disne Deo corpus & sensus tuos? uteris eo
 ad suam gloriam, an ad tua commoda? Red-
 dis animam cogitando, amando, ac timen-
 do eum? an affectibus tuis serpis circa crea-
 turas? Vide quot titulis te Deo debes: Crea-
 vit te, redemit te, servavit te, vocavit te, tot
 beneficiis te cumulavit. Redde & proximo,
 quod debes, Charitatem. Est imago ejus,
 cujus tu, ab eodem creatus, eodem sanguine
 redemptus.

DOMIN. XXVIII. POST PENT.

De magno Charitatis mandato.

1. Interrogavit eum unus Legis Doctor: Ma-
 gister, quod est mandatũ magnum; quod
 Deus præ omnibus requirit. Ait illi Iesus:
 Diliges Dominũ Deum tuũ ex toto corde tuo.

Hh 2

&c.